

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 8 korona.
Fél évre . . . . . 4 "
Negyedévre . . . . . 2 "
Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:

DIRIDONGÓ.

Kiadó és laptulajdonos:

Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Mikiós-utca 1. sz.
Előfizethetni a kiadóhivatalban és
minden dohánytözsében.
— Megjelen minden vasárnap. —

Az arany korszak előtt.

Tuláradó bisalmat éres
Széll ur, aki sima, szelid,
Kiről mondják, hogy a magyarra
Egész uj korszakot derít.

Hirdetik, hogy a Messiás Ő,
Majd Ő beváltja az igét
Ő vele kezdődik az újabb
És a jobb eszedévi lét.

Hogy hol kezdődik s mely időben
Az ideális jobb világ
Ma persze az hirdeti még csak,
Ki táltos s a jövőbe lát.

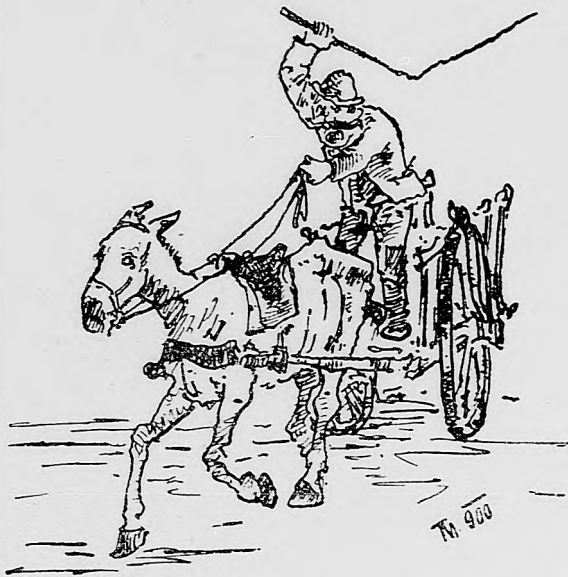
És táltosok a Széll-kiáltók
Ezek látják a víziót,
Ők élvezik már az aranykort:
A fölemelt szubvencsiót.

De hát a többi Magyarország,
Az csak várjon egy darabot
Széll-Messiás hadd engesztelje
Ki még az osztrák haragot.

Fön a boldogság csöstől astán,
De ára is van egy kevés:
Még gavallérosabb civilizista,
No meg a kvóta-emelés.

Itju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

E vót oszt a névnap!

Szombat este ahogy a zsidó kifizetett, beníztem Spiráho, akki a hatvan-úcczán míri a nyakolajt, mondok leöblintem a gégámat. Sok nípek vót ott, oszt mind ordított rimitő gyönyörűn három nótát ecczerre. Egy eb kutya meg vonított hozzá. A félszemű Gyökösnek egy nígy szegeletes üveg vót a kezibe, teli pájinkával, avval hadonászott.

Teeeee . . . a holló mongya a jobbik szemednek : golyó, be jó — mondok neki baráncsággal — hát éngem meg se szállítasz a neved napjára? Mer Károjnak híjják. Aval kiveszem a kezibül az üveget, hogy el ne ejese, azut megszoppintom.

Niiiii . . . a lovad hájlik rajtad, haggyál mán benne, aszongya irigyesig. Hattam.

Hát osztán hun lesz a vacsora, kérdem tülle szerínysíggel.

Aszongya maj csak akad valami a házkörül, ha rávisz a szemírem, hát mennyek el én is.

Hogy oszt így meghítt, hát rálettem. Csakhogy mondok elébb haza mengyek a családokír, mer a tisztesség úgy hozza magával, hogy vigyem a háznípet is.

Haza koczogok osztán a lúval. Ammint belípek a pítarba, csak látom, hogy Erzsóknak a virágos víge nyúlik ki a kemenczébül. Oda sózok neki az ostor nyéllal vagy háromszor. Erre osztán kibútt. Kormos vót a kipe kegyetlen, úgy nízett ki, mintha ki se nízett volna. Hát te mi az apád hét lelkít keresel a kemenczébe? Aszongya oda tojt a tyúk, oszt a tojást kereste, vacsorálni akar.

Nem úgy lesz a, mondok, még ma kiveted a hasadbül a derágát, mengyünk Gyökös komámho Károj napra, meghítt. Rezelgőgy, takaricses magadon ekkicsít oszt aló előttem, mer elejtjük a vaskót. Bemegek a házba, hát Miska fíjam meg ott ült a mosogató dézsába, fúrdött. Iiiiínnye . . . a köjök árgyelusát az öreg apád feje lágyjának, mondok apai intíssel, ha olyan vikon nem vóna az ódalbordád, mingyá betörném, ug-rassz ki rögtön abbul a dézsábül, micsoda úri tempo

mán e, még elkínyesíti a testit az ebatta. Ijjetibe kiborult osztán belöle.

Felötöztette azut az annya, meg magát is kinyalta mekköpkötte a portöllő rongyot, oszt letörülte velle a kípírül a kormot, aval elindultunk.

Ippen jókor irkesztünk, hozták befelé az ítelet.

A gacsos Varga ült az asztalfün, azut köröskörül sorba : a fère nyaku Guruczi, Suba sógor, a pohos Csokány, a písze Galgóczy, meg oszt az asszonyok. — Leültünk mink is.

Elsögyire halhús vót paprikáson. Ahogy eszünk, ecczer csak elveressedik a gacsos Varga, aut elkikül, oszt ökröndöz halálbül. Felmerett a szeme, szálka akatt a torkán. Guruczi verte osztán a tarkóját, nem írt semmit. Mingyá segíték én rajta, mondok, nem úgy kell aszt, nem kell kímlni, majd elbánok én velle, én ugyis haragossa vagyok. Ahogy osztán a karom engette úgy nyakon esesztem vagy nícczer, hogy bele verte az órát a tányírba. De használt is, kiatta a szálkát, persze a többivel egygyütt, akít mán megett.

Azut eltünk tovább rendesen, meg oszt ittunk. Vót hurka, kolbász, aut tyúkhus. A pohos Csokány még a eszmaszarába is dugott két czombot. Tött; vót mibül. Hanem a Miska fíjamat is megmotódom otthon — úgy magamba — nehogy megcsömöjjik.

Vacsora vígezettyivel eresztettünk a nadrágszíjjon azut kegyetlen rimitő szípen eltötöttük az időt. Danoltunk, itünk, meg visittattuk az asszonyokat. Kiki a másét. Én a gacsos Varga felesíggel kötöttem, akkit nem állhatott meg az ura szó nekül, aszongya úri módison, ahogy szok beszílni, hogy: „Mán komám én megplezurozom az aprehenziót, ha tovább kunérozza a nőm szemíjzetes perszónáját.”

Ne agass, szavalok fírfíjason, mingyá visszadugom a szálkát a torkodra, hát azír mentettem én meg aztat az elkínszeredett keserves íletedet, hogy irigykeggy, mingyá íeltarkózlak mesmeg. Még morgott ekkicsít deákul, akkit nem értettem, de nem attunk rá semmit, csak az ölembé maratt a felesíge, oszt úgy mulattattam tovább.

Hanem a vót a baj, hogy mán ífélbe elfogyott a bor; píze meg nem vót a házigazdának. Eszt osztán megsugta Gyökös nagyfelszóval. De azír a vendígek — mán hogy mink — nem mocczant.

A písze Galgóczy vígtíre is kitanálta, hogy kell a dolog sorját erányozni, mer ű nagy fortíjos ember. Aszongya nekem mingyá lesz bor komám, mennyünk a Lábánkölbász zsidóho, köcsesük fel. Ugy fundálta ki a dógot, hogy aszongya én vegyem magamra a szúrt, oszt fogjak alá egy nagy kantát teli vízzel az egyik kezembe, a másikba meg egy üresset, a többi az ű dóga.

Elmentünk, felkötöttük a jordányt, teli mírettük az üres kantát. Kíri a zsidó az árát. Megszóllal a písze Galgóczy, aszongya hitelbe visszük ezt szomszíd.

Kenteknek nincs hitel, löki vissza nagy kevíjen.

Na ha nincs, aggya vissza kend Bugyi komám a bort mongya.

Mingyá elértettem a fortíjt, a vízes kantát attam oda; a zsidó kitötötte belöle a vizet a hordóba, a bort meg elhoztuk ingyír.

Mikor osztán mán esztet is beszoptuk, az asztal alá került a vendígek. Ugy feküttünk ott a földön ki erre, ki arra szanaszít szíp renddel.

Gyökös azut tajgára rakott bennünket, oszt haza szállított, úgy tuttuunk osztán otthon lefekünni.

Értelmes Balázs

külsősori lábbeli készítő hazafias tünődései,

Ha számot vetek a helyi viszonyokkal, arra a koloszális alapgondolatra jutok, hogy városunkban nagyon sok a tennivaló. Először is bevezetetlen pozícióba helyezem magamat a lelenczház ügyének kérdése mellett csupán egy rendbeli indokot hozván fel e mellett. Ha világlátót vetünk a helyi viszonyokra, azt konstatáljuk, hogy városunk tömve van katonasággal s immár alig akad olyan gyalogos vagy lovas harcász, kinek öt-hat szakácsné szeretője ne volna. Már pedig véráztatott hazám dicső véderejének Debreczenben egreczirozó töredéke nem azért jár be a konyháinkba, hogy ott erkölcsnemesítő peredikációkat tartson, hanem hogy ideális érzelmeit emilyen szavakban sugja loyális babája fülébe: „Hallod-e Kati, én se vagyok fából. Most tehát ha a tekintetes városi tanács levonja magának az ilyen kapuzárás utáni viszonyokból eredő kézzel fogható konczertreksziát, be kell hogy lássa a valódi tény-ladékat s nem szabad neki eme humánitáteszenialis kérdést oly száraz keczmégés módjára venni.

Másodszor városunk szépítéséről szólok. Mi ok, mi mold rejlik ezen ügyben. E téren abszulde hátrányban vagyunk. Mint világlátott lábbeli készítő többször megfordulván már Pest-Budán becsület szavamra mondatom, hogy ugy a jó ízlés, mint a szép nem iránti érzelmek megkivántató rugékonyságát illetőleg — hála égnek, — teljes sunkba vagyok. Épen azért városunk szépítésének hiányos egzisztentiája halálos csapásként nehezedik merengő lelkekre.

Harmadszor városunk lakóinak vagyoni és életbiztonságáról szólok. Mi ok, mi mold rejlik ezen ügyben is. Nem tagadom, szeretett főkapitányunk ellen semmi kifogásom nem létezik. Nagybecsü elismerésemben részesítem őt, mint a fényit neki jó irányu ügyészét fáradhatatlan fáklavivőjét. Legyen üdvözölve általam s fogadja baráti jobbot. De szót emelek az alsóbbrendű közegek ellen, kikre talentumizált kritikám sötét átkát szórom. A közbiztonságra nézve nagy jellemző eme pozitív történet: Tegnap este ugy tíz óra és huszonkét perczkor vonultam hazafele leányommal Márhával — magától értetődik karöltve — s mikor a vendég utca sarkához érendettünk, egy sötét alak ugrék elébem s ugy üte arczulaton, hogy orromnak hidegcsalta ki tartalma is a levegőre jövendett. És sehol egy rendőr, sehol egy biztos. Oh ez végig zsinórozó szekaturáns helyzetmény. Ezen záros határidőn belől kell segiteni. Alig várom, hogy bejussak a törvényhatósági bizottsági közgyűlésbe, hol legelső dolgom az leend, hogy a fent is hivatolt ügyben proponyalással élvén, főispán ur ő méltóságát meginterpennázzam, mert elvégre is az ilyen állapot abaszurdom valami. Addig is, mig ezen ügyben fontos lépést teendhetek, egy szívvel lelekkel rebegem, hogy: Kovács József ügyvéd urat, ugy is mint jövendőbeli szeretett törvényhatósági bizottsági tag kollegámat a magyarok Istene sokáig éltesse! Azonkivül ne csak Kovács József ügyvéd urat éltesse az Isten, hanem éltesse Szentessi János jövendőbeli kollegámat is, ki legyen örökre vivát általam. Eljen ő!

Vizitben.

Leülteti Gizi	Gizike kimegyen,
Udvarlóját Ákost,	Ott hagyván az Ákost,
S elébe tesz egy tál	A ki zsebre vágja
Frissen sült jó mákost.	Az egész tál mákost.

Gondolatok a farsang alatt.

Mit ér a kincs és gazdagság, ha . . . egyetlen egyszer vagy meghiva nagy disznótorra s akkor is macskák nyöszörgése bánt?

A böles nem vágyik hirre és tiszteltetésre, hanem szerényen visszavonul kised otthonába és . . . villásreggelire elkölt egy kiló kassai sódart.

Legboldogabb az, ki nem keresi föl a török-szakad társaságot, hanem szokott napi munkája végeztével, siet haza felé, hol már őt csókot kínálva várja a . . . kulacs.

A jó gazdasszony a tyuknak . . . a szorgalmas házigazda pedig a kulacsnak kotyogását szereti a legjobban.

Igazán csak az tud örülni, ki fenékgig kiürítette a . . . benediktnires ánizsszal kevert szilvóriumos kehely tartalmát.

Nevető Sofista.

Rejtvények.

1.

Korpus juris — makk disznó.

2.

, a $\frac{sz}{o}$ J

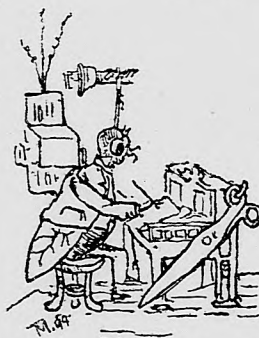
3.

viz + föld

4.

Fillér, per, bakter.

Dongó üzenetei.

Safi. Nagyon szellemes dolgo k. Hasonló dolgokat máskor is szívesen veszünk.

Társvallalkozók. Látogassanak meg kelmetek bennünket a műhelyben.

Rognoz. A versek nem váltak be. Az elsőben a gondolat jó, de a verselés némely helyen sántikál

Ry. A módozatait elfogadjuk, de a most küldött nem közölhető, mert a Jókai vicczek már nagyon unottak.

Dom. Az első a jövő számban hozzuk.

Méhecske. Egy részét hozzuk. A többit is alkalomadtán. Köszönjük.

B. K. Sikerült apróságok. Egyrésze a jövő számra maradt. A rajzok ügyesek, de czeruzával rajzolt képek nem clichirozhatók

Fráter Villibáldus Cucurbita. Elmés. Kérünk máskor is. Egyrészt azonban most nem közölhetjük. Szívesen vennénk látogatását.

Fi-Fi. Kivánságára konstatáljuk, hogy nem jó az angol vesepecsenye burgonyával. Most már bátran meghalhat.

Mogrik. Nem közölhető. Jobbat kérünk.

I. Sz. J. Megrajzoltattuk, de a cliché nem érkezett meg. Így csak a legközelebbi számban használhatjuk.

Pillanat felvétel

a seccessió bálról.

Színház.

Mióta a „Görög rabszolgát” adják 1200 látóvet adtak el Debreczenben. De van is annyi néző való, hogy két pár szem nem elég ahhoz.

A „Görög rabszolga” első előadásán többféle szerencsétlenség történt a közönség körében. Orvosi bulletjn szerint husz ember állkapcsa eltört a folytonos *Ah* és *Oh* felkiáltások következtében és negyven ember csak borszesz-masszage után volt képes az első *Ah* után száját ismét becsukni.

A görög rabszolga mondásai ismételve arra emlékeztetnek, hogy minden jégpályánál *sikamlósabb* a szinipálya.

A darabban roppant sok a citatum. *Fenyéri* classikus irótól ezítál, *Sziklay* lyrai költőtől és *Sárosy* mondásai alighanem a „*Figaróból*” erednek. És a kis *Iris* oly sokatmondó szemjatekkal kísérte pikáns mondásait, hogy azok értelmén rögtön el lehetett igazodni, miért is a színházban levő hölgyek percekig vakoknak látszottak a *lesütött szemek* miatt.

Felvonás közben történt: A kis *Sárosi* Paula bal harisnyája lecsuszott. Észreveszi a snájdig *Tanay* és szól:

— Engedje nagysám, majd megigazítom.

— Hogyis ne? — válaszol szégyenkezve a kis Paula.

— Ejnye! — vág közbe az őrt álló tüzoltó — már két éve, hogy színésznő és még most is genirozza magát?!

FARSANG.

Tánczra, tánczra fiatalság!
Uralkodik Carnevál,
Debreczenben is egyre-másra
Készül a sok uri bál.
Norinbergi s csipke-üzlet
Nő-vevővel van tele,
Oh, he jó, hogy a pénzünknek
Akad valahol helye!

Tánczra, tánczra fiatalság,
„Holnap másnak, ma neked”
Ma mulatsz és gözös fejjel
A holnapot neved.
Hanem holnap majd otthon a
Kedves papa is mulat,
Megtánczoltatják a maért
Kegyetlen, számlás urak.

Tánczra, tánczra fiatalság,
„Vizavi” kerestetik!
Most a könnyü, nyalka tánczost
Megbecsülik, szeretik,
Rajta, hát ha az örömmek
Szép, mosolygó ajka hi:
Ki tudja, tavaszra nem-e
„Partie” lesz a „vizavi”.

Tánczra, tánczra fiatalság!
Gyorsan halad az idő,
Ami elmúlt, vissza nem jön
És kétséges a jövő.
Hamvazó szerdának napja
Nemsokára beköszönt:
Hajh! ki tudja, a nyakunkba
Nem-e forró hamut önt?

Tánczra, tánczra fiatalság,
Buval, gonddal félre most
Biztassa a vén az ifjat,
Az ifju meg a korost!
Ne legyen a kalendárjom
Farsangja, hej, hiába,
Mulasson a magyar ember
Örömibe bujába!

Tyukodi Lőrinczné

társalgása a pércsisoron.

Arrul panaszkodik a Kásásné komámasszony, hogy a zura vigkip megbolondult, mióta egy fekete szemü plimadonna högy felnizett hozzá a kokasüllőre.

— Jól van a, — hattam hejbe a beszigygyit, mert minditig is nagy vót a hitbizományi személles kimutatásával, de kihajtom én, mondok, ezt a dógot az fejbül, hogy tudom istenem, még a szomszidos anyakönyvi határba se lesz egyhamar ágyho meg asztalho való közeledis.

— Egyszerü a dolog, Kásásné lelkem — mondom néki egy szuszra: az leányzó fejebb megy (mán mint-hogy elszegődttetik Pestre) a te urad meg lejebb száll (mán mint én hozzám), de nem mondhattam tovább, mer hozzám vágta a szenes bögréjít, most oszt még inkább *tüzzül pattant* menyecske vagyok, mint annak-elötte.

Rettentő módon meg vagyok evvel a koronaszámítással akadva. Ha forintot adnak ide, mindig koronából adok vissza.

Brachkrogen Dávid

jó kívánságai.

A geisz gyár vezessen be egy csövet a tied gégédbe.

Sánto ledjél és csok-esopán oz elveidre támaszkodj.

Csokogyan türüljenek ki o szemeidet.

O kis talvajokat hódjonok fotni, tégedet meg küsenek fül.

Bagaraidat még palas-kák is szaporítsák.

Vakon engedelmeskedjél the.

Feigelstock: Hallod e te Kobi, o Bogenspitz Náczi meg a Feuerberger Dolfi ketten nyitottak edj özlet. Hiszen az o Bogenspitz edj nolla a ki von!

Wiesenberger: Thodod az odj van. A Bogenspitznek von toposztolot, de ninesen pénz. A Feuerbergernek von pénz, de ninesen toposztolot.

Feigelstock: Fagad meglátni edj esztendü molva hojd a Feuerbergnek lesz topasztolot, a Bogenspitznek meg pénz!

Erkölc s a közügyekben.

(Hiteles riportok.)

I.

A városi parlamentben.

Főispán elnök: A gyűlést megnyitom.

Bőry Mihály: Mielőtt a tárgyaláshoz kezdenénk, kijelentem, hogy van itt egy képviselő tagtárs, a kiről azt hallom, hogy egyszer egy virágos kertben sétálván, *megtántorodott* és egy rózsabokorra ráesett, magát összeszurkáltatta; én ilyen emberrel egy széket nem ülök. Igazolja magát, hogy szakított-e rózsát, pirosat?!

Rózsatermelők kara: Ohó! Kivele! Nem szeretí a virágokat! Kegyellen!

Egy ur (a karzatról): Nincsen rózsza tövis nélkül...

II.

A női társas egylet közgyűlésén.

Szalma özvegy Liliomné Klára, elnök: Az ülést megnyitom.

Nyelvessyné Flóra: Tisztelt hölgyek! Mielőtt a tárgyaláshoz kezdenénk, kinyilatkoztatom, hogy kifogásolom Szazadvéghy Oronbella urnő jelentését, mert ugy hallottam a cousenom tegnapi kávétraacsán, hogy ez a hölgy a mult héten egy forró kézsorítást bájos mosolylyal viszonzott egy általánosan ösmert fiatal gavallérral szemben; ez egyletünkre kompromittáló, főként, ha tanuk előtt történik...

Hölgyválasztmány (minden tagja) egyszerre nyilatkozik: Erkölcstelenség! Pirulnunk kell! Botrány! Huszonöten elájulnak.

Egy kis szeccesiós menyecske (arczából kikelve kérdi): Ki volt az az ur?!

(A közgyűlés eredménytelenül föloszlik.)

III.

A pinczéregylet éjjeli közgyűlésén.

(Éjjeli 2 órakor.)

Schopen-Hauer Berezi, elnök: Az ülést megnyitom!

Korona Friczi (borfiu, antifillér párti.) Tisztelt kar és szaktársak! Tárgyalás előtt ki kell jelentenem, hogy *Szeletke Pepi* éthordó urról az a hír terjedvén el, miszerint egy vendégtől 4 fillér borralalót elfogadni vonakodott, ezzel az egyénnel egy gyülekezetben tárgyalni méltóságomon alulinak tartom...

Kapuczinerek gárdája: Ki vele! Becstelen! Menjen ügyvédnek! Legyen szindirektor! Pfu!

(Verekedés, lovagiatlan elintézési módok a termet a rendőrség *Mihályi véletlenül* jelenvolt biztos bur-szerü hősiességgel kiűrtteti.)

IV.

A kaláber-klubban.

Elnök vigécz: A partit megnyitom. Ki hí ki?

Hozom Kóbi: Elnök Or! Mi elütt kijátszanék, kinyilatkozom, hódj oljan firmával, mint *Besser Dolfi*, aki személjesen jelen von, de tere-adu-al-óval sem nem kontráz, kalábert nem játszom. Kirek ütet kihívni az udvarra...

Vigéczek: Maradjon kint! Rekontra! Pász! Pászka! — Ledjen neki könnyü a füld!

(Besser Dolfit kilökik.)

V.

A népkonyhán.

Gazdasszony: Kész a paszuj, elő a bilétákkal, lehet ebédelni!

Rozsólis Rudi: Tisztelt jótékony társadalom! Mielőtt zabálni kezdenénk, kérem Porroplé Samut az ebédjegytől megfosztani mert zsidóval egy asztalhoz nem ülök. Képes vagyok inkább elnézni, hogy ő ne egyék, de itt *entre-nous* kívánok lenni!

Ebédesek: Igaza van! Jog, törvény, igazság! Ki vele!

(Mindent megesznek.)

Számtani rejtvény.

Férj, feleség és 1 gyermekök évszámának össz-ge 21. év Hogyan lehetséges ez?

Az anya 19 éves, a gyermek 1 éves, az apa egy éves — önkéntes.

Kitérő válasz.

Férj: Szenvedsz?

Feleség: Szenvedlek.

Nem az a legkedvesebb férfi, a ki legnagyobb súlyt fektet a nőkre, de legkisebb értékü mégis az, a ki ezt nem teszi.

Garantirozott hírek.

(.) **Wlassics Gyula** miniszter megváltik tárczájától, mivel *nemzeties* politikája nem sikerült. Az utódja éppen azon okból lesz miniszterré, mert *nemzeti* politikájáról lemondott.

(!) **Károly napja.** Oláh Károly katonauyi tanácsosnál vasárnap mindössze 419 polgártárs adott egymásnak légyottot. Elfogyott pedig mindössze is csak 15 klg. kassai sonka, 16 klg. kolbász, 10 klg. füstölt szalonna, 17 klg. véres, májas, és tüdős hurka, 859 drb. pogácsa, 40 üveg cognac, 20 liter kis üstön főtt szilvórium és 49 üveg sestakerti bor. Feltűnt, hogy *Bereczky Lajos* már nem gyomorhajós.

(§) **Legujabban** azt tapasztaljuk, hogy a sasionak két divatos sportja van. Még pedig: a házasság és az alsós kalábér. Nem tudjuk ugyan még egyelőre megállapítani, hogy ez a két sport az egészségre milyen haszonnal jár, mindenesetre azonban már előre is jelezhetjük, hogy mind a kettő káros hatással van az idegekre.

(†) **Vadászat.** Az igazi testedző és szívet-lelket örvendeztető vadászat már rég megszűnt és helyébe a modern áramlatok közetkezményeképe a partie-vadászat lépett. Természetesen itt is előfordul, hogy az emberek bakot lönek.

(*) **A színügyi bizottságba** ismét beválasztották *Lengyel Imrét*. Kár volt biz őt *Kóla János* szeretett képviselőnkkel együtt ki nem hagyni, mert a szerdai közgyűlésen többek hallatára jelentették ki — mikor a színésznőkről volt szó — hogy: „*Őreg ember bizony csak vén ember!*“

(♂) **Uj hivatal.** A szerdai városi közgyűlés szavazattöbbséggel egy új hivatalt, még pedig közérkölc-siségi felügyelőseget rendszeresített. Az új hivatal élére óriási szótöbbséggel *Óry Mihály* polgártársunkat választották meg, a kinek is első sorban gróf *Dégenfeld József* főispán, leendő csillagkeresztes hölgy, gratulált.

(♂) **A helybeli telefon** összes személyzete 6 heti szabadságra ment. Nehogy pedig az érintkezés lehetetlen legyen, az összes előfizetőket összekapcsolták úgy hogy jelenleg egyszerre beszélhetsz bárkivel, de viszont egyszerre hallhatod az összes beszélgetéseket.

(?) **Burok clubja.** A gyászba borult „angol club“-bal szemben a most épülő városi ujbérházban szombaton éjjel alakul meg a „burok clubja“ szavallattal és tea estélylyel, melyen *Krüger* és *Joubert* urak személyesen is meg fognak jelenni. *Glück* József mint halljuk bur verseket fog szaválni.

Aprópénz.

*Kis hivatalnokok kopognak
A Lukács László ajtaján,
Drágasági pótlékot kérnek
És egy jó szót kapnak — talán.*

*Mi az: egy rossz hír, sok rossz hír,
Mely senkit le nem hangol?
— Az, hogy a burok ismét győztek és
Verést kapott az angol.*

Debreczeni anekdoták.

Czivilis-halál.

Szomjas Bálint uramnak nemhiába volt a neve — „Szomjas“, de meg is felelt a nevének: szerette a jóféle italt egy kicsit, de nem nagyon kicsit.

Ebéd után csak épen hogy a pipára rágyújtott: ment az ő legkedvesebb tanyázó helyére a „két galambok“-ho, s szította magába a szívderítő, lélekvidámító boritalt. Nem bánta ő, ha uj, ha ó, csakhogy „bor legyik“ meg hogy „szidítsen.“ Ivott ta-

karosan s hozzája kojtolt a kurtaszáru makrapipából. Mert nagy pipás is volt ő kelme. Nem is lehetett más-képen látni, mint az agyarára szorított, egyenesen álló makrapipával. Ez volt a második felesége. Még az ágyába is ezzel feküdt le, úgy vették ki a szájából, mikor elszundított.

Egy estefelé, mikor már jól tele szította magát a sestakert nedűjéből, a kocsmból kijövet, megbotlott a garádicson s hasra vágódott. A pipa akkor is az agyarára volt szorítva s a mint nehéz fejével előre bukott, *belefuródott a pipa a torkába s a nyaka hátulsó részén jött ki a csutorája.*

Egyéb baja nem is történt Szomjas uramnak, de bizony elég kegyetlen nyavalya származott ebből is.

Doktort hívtak hozzá s valami sőt rendelt a doktor, hogy azt *kútvizbe* feloldva gargarizálja.

Felszörnyedt e kegyetlen rendelésre a beteg.

— Tekintetes Doktor uram — könyörgött hozzá Szomjas uram esdekelve — nem lehetne azt a sőt inkább *borba* oldani fel? Ötven esztendeje, hogy nem volt víz a számban, nem szeretném erre a hátralevő kis időre *megfertéztetni.*

Nem engedett a doktori szigor: vizes gargarizálást kellett használni Szomjas uramnak.

Minden óvatossága mellett egyszer egy korty véletlenül leszaladt a beteg torkán: rosszul lett tőle, belehalt.

A burok és az angolok.

*Zalogosdit játszik mostan
A maroknyi bur sereg:
Egyre szedi az ágyukat,
Mig az angol — kesereg.*

*Nem jó lesz ez, hogy ha így tart,
— Mond az angol fővezér —
Mert mire ránk kerül a sor,
A készletünk véget ér.*

Szomjas Péter

városi lendőr a közgyűlésen.

Azt olvastam a város-háza öczlopán kiragasztva, hogy januárius 31-én közgyűlés lesz. Na hát oda felmenyek, mert hogy akkor ippeg frájom is lesz, de meg a vót írva az ulyságba, hogy érdekes közgyűlés lesz a, a szeszrül is léssen szavazat. Na ha a szeszrül is beszilnek, mán én is meghallgatom, mer hogy én sem vónék annak ellensége, meg oszt arrúl mírgesen szoktak diskurálni az emberek, elébb maguk is bevévén belöle egy-két-kilencz pohárral, hát jó lesz, ha én is ott leszek, oszt ha nagyon veszekednek, lecsapok közibük lendőri eréjimmal és tapéntatommal. Még nem is virnyadt, mikor felköttem ezen a nevezetes napon, pályinkát kávéztam, után meg ódalast, meg foghagymás kolbászt, oszt indultam a városházára, 7 órakor mán fenn vóttam a karzatyon, jó helyzetet fogtam magamnak, hát még kilencz óra sincs, ehun la megtelik a nagy terem, elül ültek az urak, hátul meg a czivisek, oszt suttogtak, látszott, hogy fenik egymásra a fogukat. Eeczer csak belíp a miltóságos füespány ur a terembe, fekete szíp diszmagyarba, a mejjin csüllöngökkel, (nyilván háboruba kapta), mellette vót a mi pógármesterünk (ijnye be megöszült), ott ült *Boczko* Sámuel tekintetes feőkapitány ur is, akkit a zur Isten becses nejivel, meg a Béla kis fijával (ugy hasonlit az ides apjához) sokájig iltessen, ugy félszemm felkacséntott rám a karzatyra, helyeslöleg böléngatott, nyilván azt gondolta, hogy milyen szíp, hogy a leginység irdeklödik a közügyekir. Én is visszapislantottam, ezzel bátoritani akartam, hogy csak szólaljik fel, itt vagyok én, oszt ha bántani fogja valamelyik nagyfülü czivis, hát ugy ellátom a baját, hogy a hetvenhetedik nagyapja is megemlíkszik rula. Után a füespány ur megrázott egy kolompot. Csend lett. Olvastak fel valami írásokat. Felállt oszt szavalni egy üdvég ur, akkit a választáskorral esmérék, hogy nagyon mírges, meg oszt *Taly* Kálmányt ilteti, beszilt a világitásrul. Nini mondok, arrul beszil, ami nincs. Nem tetezett a beszidje. Azut meg elkezdtek szavazni, eeczer csak feláll *Óri* nemzetes uram, oszt aszongya, hogy kifogásolja a nivsort, mert olyan ember is van benne, akkit, a temetőben írtek egy női szemilyzettel, huuuj az áldóját, micsoda kijabálás vót erre, mintha a Csicsogónál tiz embernek vertik vóna be a fejit. Na én meg ugy gondolkoztam az én csontvágó eszemm, hogy emmeg mán még sem járja, így csuffá tenni, meg üldözni egy embert

nem magyar ember szokta, tisztára haragszik *Óri* uram arra az urra, oszt a bosszu elvakítja, máskip nem tenné. Mer ha mán ugy is vót az a história, hát megszenvedett mán írte büvön s követ vessen magára mindenki, ha a szabad ég alatt, temetőbe, vagy erdőbe nem jutott eszibe vitni a tizparancsolat ellen. Nivsort is olvasott a füespány ur, mint a Dobos biztos ur, mikor szitoszt bennünket a posztra, de nem mind azt kijáltotta, hogy „jelen“, hanem nimelyik azt, hogy „híír“, meg „zde“. Na én jártam taliány országba is, de ezeket nem hallottam, oszt olvassák eeczer csak a *Simon* Isvány bizottsági tag nevit is, aszongya egy nagyhasu czivis : ippeg most ment ki . . . ni; na hát kend sem ide való, mondok így magamba, hanem a hizlalóba, vagy a gulyára. Után valami színházi bizottságot választottak, láttam, mikor a Hóhér Berezi vendíglős ur plajbászt kirt, oszt a zöd asztalon a maga nevit írta a papirra, mikor összszeszámolták evvel az egy szavazattal vót összesen egy szavazata. Az is érdekes vót különben, hogy mikor az ujdonsült bizottsági tagok a *Kenézi* orvos ur *Rikli* Tóni ur, a versiró *Benedek* János üdvég ur, meg a többiek bejöttek a közgyűlésbe a *Komlóssy* fűjegyző ur mindhe oda sietett, megszorongatta a markukat, lehet, hogy nem potya vót az a kézadás, hanem ígret a pógármestersigre a fűjegyző urnak. Mánkorgott a gyomrom, de vártam még, kíváncsi vótam, hogy a füespány ur kibuktattya-e az ellenziket a bizottságokbul, csakugyan kibuktatta, e se vót szíp, mert szíp eszü emberek ám *Bakonyi*, *Kovács* József, meg *Mártony* Imre urak, meg fogas üdvégyek, oszt eddig is sok jó származott túlok, ezután is sokat használhattak vóna a városi nípnek ügyes-bajos dógaiban. Na én nem tettem vóna, ha a kaurmánpártnak vagyok. Mán 1 óra is elmúlt oszt a szeszre mégse került a sor, megyek mán mondok, nem várom tovább, mert kikapok az asszonytul, ha elhül a fehér ezetes, el is mentem, másnap hallom, hogy azt határozoták, hogy megmarad továbbra is a város kimirise. Jól tettik, legalább az a kis piz sem megy zsidó kézre. Aszondom.

Kinos kérdések.

Stransky példáját tekintve, nem jó volna-e, ha szókimondás dolgában a mi államférfiaink is csehül állanának a korona előtt ?

Hogy lehet drága a pénz, mikor Rothschild 20 millió frankot veszít a börzén ?

Miért kérnek a budapesti kishivatalnokok drágasági pótlékot, mikor olyan olcsó a szüretlen dunaviz ?

Ha Bánffy Dezső lapot szerkeszt, adatik-e neki Széll Kálmán által szubvenzió ?

Aphorisma.

III. Riehard király koronát ígért egy loért.
Ma már minden aszfalt betyár koronát ígér szerelemért !

Az elátkozott tehen.

A dunántul egyik városának nagyon crudélis polgármestere volt, aki a tisztviselőkkel is nagyon röviden és gorombán bánt el. s ezek folyton azon törték a fejüket, hogy hogyan bosszulják meg magukat, míg végre egy országos vásár előtti séta alatt megfogamzott a terv. — Ugyanis egy falusi paraszt hajtott fel a vásárra egy nagyon szegényes kinézésű tehenet, elhatározták, hogy azt megveszik és a vételár felét 15 frtot ki is fizettek, a másik feléit pedig meghagyták az atyafinak, hogy másnap 11 órakor menjen fel a városházára és ott keresse fel X. urat, a mi meg is történt.

X. urnál együtt volt az egész kompánia, s mikor felment a paraszt rémült arczaal beszéltek el neki, hogy az ő tehené egy elátkozott nagy ur volt, a ki az éjjel visszaváltozott urrá, és most ott ül abban a szobában, s a polgármester ajtójára mutatnak.

A paraszt is megrémült, mert eszébe jutott, hogy ő bizony nem valami jól bánt a tehenével, és hajlandó volt ezért tőle bocsánatot kérni, oda lépked az ajtóhoz, s kopog először, másodsor, harmadsor, semmi nesz, végre a negyedik kopogásra éktelen káromkodás hallatszik, és azon kiáltás hogy: Bujj be disznó!

A paraszt nagy alázatosan belép, a polgármester nekiront. Erre arra teringette gazembere nem tudsz mindjárt belépni buta.

A paraszt reá meresztí szemeit a polgármesterre s nagy alázattal megszólal:

Hát „Bimbó” nem ismersz? A másik pillanatban a polgármester önkézüleg lökte ki a szegény parasztot, a tisztviselők pedig óriási hahotában törték ki.

Azóta abban a városban nincs párbaj, mert ha valaki dühöngeni kezd, csak azt kérdik tőle: Hát Bimbó nem ismersz? s az rögtön elneveti magát.

Uri szabó üzlet.

Tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

 férfi szabó üzletemet

a Frohner szálloda épületéből a **PIACZ-UTCZA 2. SZAM** alá (A nagytemplom mellett, Hatvan utczával szemben) helyeztem át.

Új, megnagyobbított üzletemet a legfinomabb és legdivatosabb bel- és külföldi szövetekkel szereltem fel. Üzletemben a ruhák szabását saját magam végzem és így abban a helyzetben vagyok, hogy divatos ruhákkal a tisztelt közönség teljes megelégedését érdemeljem ki.

A midőn erről a közönséget értesitem, egyben kérem szives pártfogását és támogatását.

Kiváló tisztelettel

Karancsy Zsigmond

férfi szabó.

**Női és gyermek felöltők, Szörme áruk,
Blouzok, gyermek ruhák, női kalapok,**

e hó végéig legolcsóbb árakban

kaphatók a

PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

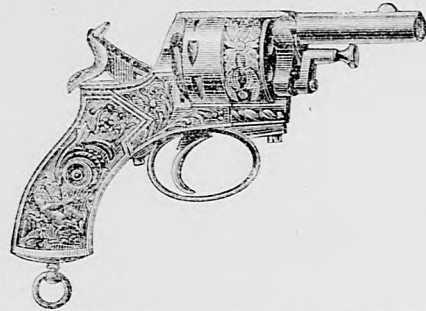
DEBRECZEN, A FŐPOSTA MELLETT.

**Nagy raktár bái belépők és virág
ujdonságokban.**

Özv. Szücs Károlyné

fegyverműves üzlete

Debreczen, Széchényi-utca, Podmaniczky-ház.

Az egyetlen fegyverműves üzlet és raktár Debreczenben, ahol a legnagyobb választékban kaphatók

kitünő löfegyverek

és minden hozzátartozó **vadász-szerelvények.**

Revolverek, pisztolyok, vivó-kardok

nagy választékban található.

Javítások a legnagyobb pontossággal eszközöltetnek, a legolcsóbb árak mellett.

Használt fegyverek becseréltetnek.

SZÉKELY JENŐ ÉS TÁRSA Piacz, Biedermann-palota.

Buchwald Elek csász. és kir. udvari szállító elhalálózása folytán, a hagyatékához tartozó **összes férfi és női czipőket** megvettem és

feltünő olcsó árban árusítom ki.

Ritkán kínálkozik a közönségnek olyan kedvező alkalom, hogy **csakis kiválóan finom minőségű czipőket** olyan olcsón vásárolhasson, mint ez alkalommal.

Finom férfi ing 80 kr.

Kedvező vétel folytán abban a helyzetben vagyok, hogy

nagy mennyiségű finom férfi inget árusítok ki **80 krtól** feljebbi árban, melyeknek rendes bolti ára 2.20 és 2 frt 50 kr.

Gallérok darabja 10 kr.

Ezekon kívül finom **selyem nyakkendők, esőernyők** és **miedereket igen olcsó árak mellett** árusítok el.